

96వ అధ్యాయం

٩٦ - بَابُ وَدَاعِ الصَّاحِبِ وَصِيهِ عِنْدَ فِرَاقِهِ
لِسَفَرٍ وَغَيْرِهِ وَالدُّعَاءُ لَهُ وَطَلْبُ الدُّعَاءِ مِنْهُ

బంధుమిత్తుల్ని సాగనంపినప్పుడు హితవు చెప్పి మరీ
సాగనంపాలి, వారి శ్రేయస్సు కోసం ప్రార్థించాలి.
తమకోసం కూడా ప్రార్థించమని వారిని కోరాలి

దివ్య ఖుర్జాలో అల్లాహ్ ఇలా సెల
విచ్చాడు:

“ఇదె (ఇస్లాం) మార్గంలో నడవండి అని
జ్ఞానామ్ తన సంతానానికి హతోపదేశం
చేశాడు. ఈ ఉపదేశాన్ని యాభాష్ కూడా తన
సంతానానికి చేశాడు: “నా బిట్టులారా! ఈ ధర్మాన్ని
అల్లాహ్ ఏ కోరకు ఎన్నిక చేశాడు. కనుక మీరు
మరణించే వరకూ ముస్లిములు గానే ఉండండి.”
యాభాష్ మృత్యు దకలో ఉన్నప్పుడు మీరు
అక్కడ ఉన్నారా? మర ఓంచే ముందు అతను
తన కుమారులను ఇలా అడిగాడు: “బిట్టులారా!
నా కరువాత మీరు ఎవరిని ఆరాధిస్తారు?”
వారంతా ఇలా సమాధానం చెప్పారు: “మీరూ,
మీ పెద్దలైన జ్ఞానామ్, ఇస్లామ్, ఇన్జూఫ్
దేవుడుగా భావించిన ఆ ఎక్కుక దేవుళ్ళే మేమూ
ఆరా ధిస్తాం. మేము అయినకే ముస్లిం
(విధేయు) లయి ఉంటాం.”

قال اللهُ تَعَالَى : ﴿ وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمَ
بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ يَتَبَقَّى إِنَّ اللَّهَ أَضْطَلَنَّ لَكُمُ الظَّنَّ فَلَا
تَمُوْتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ⑭ ۚ أَمْ كُنْتُمْ شَهَادَةً
إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا
تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَاتِلُوا نَعْبُدُ إِلَهَكُمْ وَإِنَّ اللَّهَ
مَا بِأَيْمَكُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَجَدَا
وَمَنْعَنَ لَكُمْ مُسْلِمُونَ ۚ ۚ [البقرة: ١٣٢ - ١٣٣]

وَمَا الْأَحَادِيثُ :

పై దివ్య ఖుర్జన్ సూక్తుల్లో హజ్రత్ యాఖూబ్ (అలైహి) చరమ దశలో తన సంతానానికి హితోపదేశం చేశారు. ఈ సూక్తు లను ఆధారంగా చేసుకొని గ్రంథకర్త జమామ్ నవపీ (రహ్మాల్) ప్రయాణ సమయాల్లో కూడా వెళ్లేవారికి హితోపదేశం చేయవచ్చని అంటు న్నారు. అదీగాకుండా మృత్యు దశను గుర్తించటం చాలా కష్టం. మరో వైపు స్తాని కంగా ఉండేటప్పటికన్నా ప్రయాణాల్లో ఉన్న ప్యాడు మనిషి మృత్యు వాతనపడే ఆవకాశాలు ఎక్కువగా ఉంటాయి. అంచేత ప్రయాణానికి బయలుదేరేవారికి హితోపదేశం చేసి సాగ నంపటం అన్ని విధాలా ఉత్తమం.

712. హజ్రత్ జైద్ బిన్ అర్ఫమ్ (రజి)

కథనం :

“ఓ రోజు దైవప్రవక్త (సల్లం) మా మధ్య నిలబడి ఉపన్యాసం ఇచ్చారు. ముందుగా ఆయన దేవుని ప్రశంసల్ని, ఆయన పొగడ్తల్ని స్తుతించారు. ప్రజలకు హితోపదేశం చేశారు. ఆ తరువాత ఇలా అన్నారు :

“ప్రజలారా! జాగ్రత్తగా వినండి! నేనూ ఒక మానవుణ్ణే. నా ప్రభువు దగ్గరి నుండి దూత వస్తే, (అందరిలాగే నేను కూడా) ప్రభువు పిలుపుకు హజరు పలికి వెళ్లి పోతాను. నేను మీ మధ్య రెండు బరు వైన వస్తువులు వదలివెళ్తున్నాను. వాటిలో మొదటిది : దైవగ్రంథము. అందులో (మనిషి జీవన) సంవిధాన ముంది. (సన్మార్గంపై నడిపించే) వెలుగు ఉంది. కనుక మీరు దైవగ్రంథాన్ని అనుసరిస్తూ దాన్ని గట్టిగా పట్టుకోండి.”

ఆ విధంగా అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం)

దైవగ్రంథాన్ని ఆచరించమని ప్రజలను

٧١٢ - فَمِنْهَا حَدِيثُ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ رضي الله عنه - الَّذِي سَبَقَ فِي بَابِ إِكْرَامِ أَهْلِ بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي نَبِيَا خَطِيبًا ، فَحَمَدَ اللَّهَ ، وَأَثْنَى عَلَيْهِ، وَوَعَظَ وَذَكَرَ، ثُمَّ قَالَ: «أَمَا بَعْدُ، أَلَا أَئِهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ يُوشِكُ أَنْ يَأْتِيَ رَسُولُ رَبِّي فَأُجِيبَ، وَأَنَا تَارِكٌ فِيمْ كُنْ ثَقَلِيْنِ: أَوْلَاهُمَا: كِتَابُ اللَّهِ، فِيهِ الْهُدَى وَالثُّورُ، فَخَدُوا بِكِتَابِ اللَّهِ، وَاسْتَمْسِكُوا بِهِ» فَحَثَّ عَلَى كِتَابِ اللَّهِ، وَرَغَبَ فِيهِ، ثُمَّ قَالَ: «وَأَهْلُ بَيْتِي، أَذْكُرُكُمُ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي» رواه مسلم. وقد سبق بطروله.

ప్రోత్సహంచారు. దానిని అనుసరించ మని పురికొల్పారు. తరువాత ఇలా అన్నారు :

ఇక (రెండో విషయం) నా కుటుంబీకు లకు సంబంధించినది. నా కుటుంబీ కుల విషయంలో నేను మీకు దేవుణ్ణి గుర్తుచేస్తున్నాను. (ముస్లిం)

713. హజ్రత్ అబూ సులైమాన్ మాలిక్ బిన్ హువైరిన్ (రజి) కథనం : ఒకసారి మేము దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరికి వెళ్లాం. అక్కడికి వెళ్లిన మేమంతా దాదాపు సమవయస్కలైన నవయువకులం. ఆయన దగ్గర మేము ఇరవై రాత్రులు గడిపాం. ఆయన చాలా దయకు మయులు, మృదు మనస్కులు. మాకు మా వాళ్ళు గుర్తొస్తున్నారని గ్రహించి ఆయన మమ్మల్ని మా ఇండ్ల విషయాల గురించి అడిగారు. మేమాయనకు మా వివరాలన్నీ తెలియజేశాం.

అంతా విన్న తరువాత ఆయన మమ్మల్ని (మా స్వస్థలానికి సాగనంపుతూ) “మీరు మీ వాళ్ళ దగ్గరికి వెళ్లిపోండి. మీ వాళ్ళ లోనే ఉండి వారికి (ధర్మం గురించి) బోధించండి. (మంచిని గురించి) ఆదే శించండి. ఘలానా వేళకు ఘలానా నమాజ్ చేయండి, ఘలానా వేళకు ఘలానా నమాజ్ చేయండి. నమాజ్ వేళ

٧١٣ - وَعَنْ أَبِي سُلَيْمَانَ مَالِكَ بْنِ الْحُوَيْرِثِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَنَحْنُ شَيْءٌ مُتَقَارِبُونَ، فَأَقْمَنَا عِنْدَهُ عِشْرِينَ لَيْلَةً، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ رَحِيمًا رَفِيقًا، فَطَنَّ أَنَا قَدِ اشْتَقَنَا أَهْلَنَا، فَسَأَلْنَا عَمَّنْ تَرَكْنَا مِنْ أَهْلِنَا، فَأَخْبَرْنَاهُ، فَقَالَ: «إِذْ جُمِعوا إِلَى أَهْلِكُمْ، فَأَقِمُوا فِيهِمْ، وَعَلِمُوهُمْ وَمُرُوْهُمْ، وَصَلُّوا صَلَاةً كَذَا فِي حِينِ كَذَا، وَصَلُّوا كَذَا فِي حِينِ كَذَا، فَإِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَلَيْزَدْنَ لَكُمْ أَحَدُكُمْ، وَلَيْزَدْنَكُمْ أَكْبَرُكُمْ»

అయినప్పుడు మీలో ఒకరు అజాన్ ఇవ్వాలి. అందరిలోకిల్లా ఎక్కువ వయ స్నున్న వ్యక్తి నమాజ్ చేయించాలి” అని పొతోపదేశం చేశారు. (బుఖారీ - ముస్లిం)

బుఖారీలోని వేరొక ఉల్లేఖనంలో ఈ వాక్యం అదనంగా ఉంది: “మీరు నన్ను ఏవిధంగా నమాజ్ చేస్తున్నట్లు చూశారో ఆ విధంగా నమాజ్ చేయిండి.”

(సహీద్ బుఖారీలోని అజాన్ ప్రకరణం, సహీద్ ముస్లింలోని నమాజ్ ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

- ఈ హదీసు యువకుల్లో ధార్మిక విద్య నేర్చుకోవాలనే ఆకాంక్ష ఉండాలని ప్రభోధిస్తోంది. హదీసులో చెప్పబడినట్లు ఒకానోక తెగకు చెందిన కొందరు యువకులు ధార్మిక విద్యను అభ్యసించాలనే పట్టుదలతో తమ ఆప్పుల్ని, ఆత్మియులందర్నీ వదలి ఎంతో దూరం ప్రయాణంచేసి దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరికి వెళ్ళారు. దీనిద్వారా విద్యాభ్యాసం కోసం అవసరమైతే దూరప్రాంతాలకు, విదేశాలకు కూడా వెళ్ళాలన్న విషయం బోధపడుతోంది.
- ధార్మిక విద్యను అభ్యసించిన తరువాత తెలియని వారికి దాన్ని బోధించాలి.
- నమాజ్ చేయటం కోసం ముందుగా అజాన్ ఇవ్వాలి.
- అందరిలోకి ఎక్కువ వయస్సున్న వ్యక్తి సామూహిక నమాజ్కు సారథ్యం వహించాలి. అందరూ సమవయస్సులై ఉన్నప్పుడు అందరికన్నా బాగా ఖుర్జాన్ పారాయణం చేయగలిగే వ్యక్తి నమాజ్కు నేతృత్వం వహించాలి. ఆ తర్వాత ఖుర్జాన్ హదీసుల జ్ఞానంలో అందరికన్నా నిష్పాతుడైన వ్యక్తి నమాజ్ చేయించటానికి అర్పించాడు.
- అజాన్, ఇమామతల గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) చేసిన బోధనల సారం ఏమిటందే, ఎక్కడయినా, ఏ సమయంలోనియినా అజాన్ ఇచ్చి సామూహికంగా నమాజ్ చేయటానికి కృషిచేయాలి.

714. హజ్రత్ ఉమర్ బిన్ ఖత్రీ (రజీ) కథనం: ఒకసారి నేను ఉమ్రాకు వెళ్ళటా నికి దైవప్రవక్త (సల్లం) అనుమతి కోరాను. అప్పుడు ఆయన అనుమతి ఇస్తూ, “సాదరా! (ఉమ్రాలో) నువ్వు దేవుణ్ణి ప్రార్థించేటప్పుడు మమ్మల్ని

మట్టి ఉపి. زَادَ الْبَخَارِيُّ فِي رِوَايَةِ لِهِ: «وَصَلَوَا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أَصْلِي». قَوْلُهُ: «رَحِيمًا رَفِيقًا» رُوِيَ بِفَاءٍ وَقَافٍ، وَرُوِيَ بِقَافِينَ.

714 - وَعَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضي الله عنه قال: اسْتَأْذَنْتُ النَّبِيَّ فِي الْعُمَرَةِ، فَأَذِنَّ، وَقَالَ: لَا تَشْنَأْ يَا أَخَيَّ مِنْ دُعَائِنِكَ، فَقَالَ كَلِمَةً مَا يَسْرُئِي أَنْ لَيْ بَهَا الدُّنْيَا. وَفِي رِوَايَةِ قَالَ: أَشَرِّكَنا

మరచిపోకు” అని అన్నారు. ఆయన అన్న ఆ మాటకు నేనెంత పొంగిపోయా నంటే, మొత్తం ప్రపంచం నా సాంత మయినా నాకు అంత ఆనందం కలిగేది కాదు.

వేరొక ఉల్లేఖనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా అన్నారు : “సోదరా! నీ ప్రార్థనలో మమ్మల్ని కూడా చేర్చుకో.”

(దీనిని అబూదాహుడ్ మరియు తిర్యజీలు వెలికితీశారు. తిర్యజీ దీనిని ‘హసన్’ మరియు ‘సహీహ్’గా పేర్కొన్నారు.)

715. హజ్రత సాలిమ్ (రజి) కథనం : హజ్రత అబ్బుల్లాహ్ బిన్ ఉమర్ (రజి) ప్రయాణానికి నిశ్చయించుకున్న వ్యక్తిని ఉద్దేశ్యంచి ఇలా అనేవారు: “దగ్గరకు రా. దైవప్రవక్త (సల్లం) మమ్మల్ని సాగనంపిన విధంగా నేను నిన్న సాగ నంపుతాను. ఆయన మమ్మల్ని ఈ విధంగా ఆశీర్వదించి సాగనంపేవారు: “అస్త్రాదివుల్లాహ్ దీనక, వ అమానతక, వ ఖాతీమ అమలిక.”

“నేను నీ ధర్మాన్ని, నీ నిజాయితీని, నీ ఆచరణల ముగింపుని దేవునికి అప్ప జెబుతున్నాను.”

(తిర్యజీ దీనిని ఉల్లేఖించి ‘హసన్’, ‘సహీహ్’గా పేర్కొన్నారు.)

716. హజ్రత అబ్బుల్లాహ్ బిన్ యజీద్ భత్తీ సహబీ (రజి) కథనం : దైవప్రవక్త (సల్లం) ఏదయినా సైనిక దళాన్ని సాగ నంపినప్పుడు ఈవిధంగా ఆశీర్వదించి మరి సాగనంపేవారు: “నేను మీ

يَا أَخَيٌ فِي دُعَائِكَّ». رواه أبو داود، والترمذى وقال: حديث حسن صحيح.

715 - وعن سالم بن عبد الله بن عمرَ أَنَّ عبدَ اللهِ بْنَ عُمَرَ رضيَ اللَّهُ عَنْهُمَا كَانَ يَقُولُ لِلرَّجُلِ إِذَا أَرَادَ سَفَرًا: اذْنُ مِنِّي حَتَّىٰ أُوْدِعَكَ كَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُوَدِّعُنَا، فَيَقُولُ: أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكَ، وَأَمَانَتَكَ، وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ». رواه الترمذى ، وقال: حديث حسن صحيح .

716 - وعن عبدِ اللهِ بنِ يَزِيدَ الْخَطْمِيِّ الصَّحَابِيِّ رضيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يُرْدَعَ

ధర్మాన్ని, మీ నిజాయితీని, మీ ఆచరణల ముగింపుని దేవునికి అప్పజెబు తున్నాను.”

(అబూదావూద్, దీని అధారాలు ప్రామాణికమైనవి.)

(సుననె అబూదావూద్లోని జహాద్ ప్రకరణం)

717. హాజ్రత్ అనన్ (రజి) కథనం : ఒక వ్యక్తి దైవప్రవక్త (సల్లాం) దగ్గరికి వచ్చి, “దైవప్రవక్త! నేను (ఓ చోటుకి) ప్రయాణం చేయాలనుకుంటున్నాను. కనుక నాకు ప్రయాణ సామగ్రిని ప్రసాదించండి (అంటే నన్ను ఆశీర్వదించండి)” అని అడిగాడు. “దేవుడు నీకు భక్తి సామగ్రిని ప్రసాదించుగాక!” అని ఆశీర్వదించారు. దైవప్రవక్త (సల్లాం). ఇంకా ఆశీర్వదించమని అడిగాడా వ్యక్తి. దైవప్రవక్త, “దేవుడు నీ పాపాలను క్షమించుగాక!” అని ఆశీర్వదించారు. ఆ వ్యక్తి మరింత సామగ్రి కావాలన్నాడు. అప్పుడు, “నువ్వేక్కడున్న దేవుడు నీ కోసం మంచిని సులభం చేయుగాక!” అని ఆశీర్వదించారు ఆయన.

(తిర్మిజ్ దీనిని ఉల్లేఖించి, ‘హానన్’ కోవకు చెందినదిగా పేర్కొన్నారు.)

الجَنِيْشَ قَالَ: «أَسْتَرْدِعُ اللَّهَ دِينَكُمْ، وَأَمَانَتِكُمْ، وَخَوَاتِيمَ أَعْمَالِكُمْ». حديث صحيح، رواه أبو داود وغيره بإسناد صحيح.

٧١٧ - وعن أنسٍ رضي الله عنه قال: جاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي أُرِيدُ سَفَرًا، فَزَوَّذَنِي، فَقَالَ: «زَوَّدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى» فَقَالَ: زَدْنِي، قَالَ: «وَغَفَرَ ذَنْبَكَ»، قَالَ: زَدْنِي، قَالَ: «وَيَسَّرْ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثَمَا كُنْتَ» رواه الترمذى وقال: حديث حسن.